

Een groepsleider heeft een zekere verantwoordelijkheid voor de deelnemers!

Wanneer je als natuurgids of als werkgroepcoördinator actief bent met publiek of met leden van je werkgroep, hoe zit het dan als er “iets gebeurt” met een van de deelnemers? Deze notitie probeert je gerust te stellen en ook wat handreikingen te bieden. Je weet maar nooit!

Mensen zijn verantwoordelijk voor hun eigen gedrag en handelen, ook als ze actief zijn tijdens een IVN-activiteit. Maar als IVN-organisatie en als leider van zo’n groep draag je zelf ook een zekere verantwoordelijkheid. Neem daarom onderstaande tips ter harte en probeer je te prepareren als je er weer eens op uit trekt met een groep. Dan is de kans groot dat je de juiste dingen doet. Maar ook: doe nooit niks!

1. Bezin je altijd vooraf op
 - De locatie en de omgeving waar je activiteit gedaan wordt: naam van het gebied en adres van het verzamelpunt; ook de bereikbaarheid door hulpdiensten hoort erbij.
 - Je mobiele telefoon: is die voldoende opgeladen en heb je ook overal bereik in die omgeving? Belangrijke telefoonnummers en eventueel de app 112NL.
 - Je uitrusting: naast je “natuurspullen” ook denken aan: EHBO-setje, isolatiedeken, mondkapje ivm mogelijke reanimatie, teken card.
2. Prepareer jezelf ook mentaal! Probeer je vooraf voor te stellen dat er “iets” gebeurt met iemand: een kleine verwonding of iets ernstigs zoals een botbreuk. Wat ga jij dan doen? Nog erger: er valt een deelnemer neer en die blijkt bewusteloos of wordt dat snel daarna. Probeer je voor te stellen wat jij dan doet. Zulke voorbereiding helpt je om niet in paniek te raken en besluiteloos toe te zien hoe anderen het van je over moeten nemen.
3. Bedenk ook dat binnen de groep van deelnemers ook anderen zich betrokken zullen tonen in geval van. Dat kan heel positief werken; dan heb je daar ondersteuning aan en extra hulp. Het kan ook negatief en belemmerend werken: een betweter of iemand die zelf in paniek raakt. Nog erger: iemand is het niet eens met wat jij aan het doen bent en maakt een hoop kabaal of bemoeit zich opstandig.
4. Besef dat jij niet bij voorbaat degene moet zijn die het hele probleem zelf moet oplossen: vraag hulp zodat jij de coördinatie houdt maar een ander hopelijk de hulpverlening kan doen. Probeer standvastig en zeker van je zaak te blijven. Vraag bijv. of iemand de ambulance kan begeleiden naar de plek van het ongeval: tegemoet lopen.
5. Weet dat 112 (ook bij een niet bewusteloos slachtoffer) altijd hulp op afstand biedt en tips geeft. Je staat er niet alleen voor.
6. Wanneer jij als leider van de groep deze tips goed hebt ingeprent en kan toepassen (al is maar gedeeltelijk) dan heb je ruim gehoor gegeven aan je verantwoordelijkheid als IVN’er. De “schuld krijgen” is nooit aan de orde, zolang je maar niet “niks” doet.
7. Als IVN-afdeling Helmond zijn we ook goed verzekerd tegen allerlei risico’s. Het bestuur kan je daar verder over informeren maar dit hebben we lang geleden echt al goed geregeld.
8. Maar ook: een ongeluk zit in een klein hoekje en kan soms toch grote gevolgen hebben; daarom deze notitie en daarom onze korte (reanimatie-)cursussen voor de juiste hulp op de bijna nooit voorkomende momenten.